

*Шумило Д. П., студентка I курсу спеціальності «Ветеринарна медицина»
Науковий керівник – Тимченко Л. Д., викладач ветеринарних дисциплін
Новомосковський коледж ДДАЕУ, Дніпропетровська обл., Україна*

ПЕРЕВАГИ Й НЕДОЛІКИ СТЕРИЛІЗАЦІЇ ДОМАШНІХ СОБАК

Не всі власники собак займаються племінним розведенням породісних собак. Коли самка стає статеводозрілою, господарі стають настороженими, щоб не допустити випадкової в'язки. Та й інші проблеми виникають в період тічки: виділення, неспокійна поведінка.

З медицини стерилізація – це операція, в результаті якої втрачається здатність до запліднення у самок. Стерилізація – радикальний, незворотній метод контрацепції й цим її практична. Під стерилізацією ми будемо мати на увазі оперативне втручання в репродуктивну систему самок, а саме овариогістеректомія – видалення матки та яєчників. Хоча окрім хірургічної стерилізації існує хімічна – це зворотна процедура, прийом гормональних препаратів для контрацепції та придушення статевих бажань, але через велику кількість побічних ефектів хімічна стерилізація набагато небезпечніша за хірургічну, препарати не призначені для регулярного прийому.

Стерилізація собак може проводитися за бажання власника, а також за медичними показаннями, до яких в основному відносяться гінекологічні захворювання та патології: перекрут, розрив, пролапс (опущення) матки; піометра – гнійне запалення внутрішнього шару матки; пухлини яєчників і матки; вагінальна гіперплазія (розростання та випинання внутрішнього шару піхви) в аналінезі; гормональний дисбаланс, аномально часті та тривалі тічки. Стерилізація дозволяє стабілізувати стан при цукровому діабеті, попереджає розвитку пухлин молочних залоз, в тому числі злоякісних, несправжньої вагітності.

Основні протипоказання – високий ризик невиходу з наркозу, зазвичай на тлі кардіологічних патологій.

Переваги стерилізації. В результаті операції тварина стає більш спокійною, поступливою (хоча мають значення індивідуальні особливості, теліперамент) у службових собак підвищується дисципліна здатність до навчання, концентрація на поставленому завданні; не завдають клопоту прояви тічки – сечовипускання, некерована поведінка; зникають ризики, пов'язані зі статевим бажанням – незапланована вагітність, зараження небезпечними статевими, інфекціями при неконтрольованих в'язках; зникає загроза запальних і онкологічних захворювань статевих органів, несправжньої вагітності, значно знижується ризик новоутворень молочної залози; збільшується тривалість життя собаки.

Недоліки стерилізації. Хірургічна стерилізація – порожнинне або лапароскопічне втручання, яке проводиться під загальною анестезією. Є ризик ускладнень на протязі операції та в ранній післяопераційний період. Це реакція на наркоз, кровотеча, пошкодження інших органів в ході операції, запалення на тлі хірургічної інфекції, нагноєння або розходження швів і ще ряд проблем. Якщо у собаки немає протипоказань до наркозу, а операцію проводить кваліфікований фахівець, ризик таких ускладнень мінімальний. Ускладнення після стерилізації можуть бути й відстроченими, проявлятися через кілька місяців і років: зміни в

обміні речовин можуть спровокувати розвиток ожиріння та цукрового діабету, таким стерилізованим собакам показана низькокалорійна дієта; найпоширеніше ускладнення стерилізації у собак – нетримання сечі. Може розвинути протягом року після операції або пізніше. Особливо часто це ускладнення діагностують у боксерів, доборманів, ріже минауцерів, ірландських сетерів.

Проаналізувавши переваги та недоліки стерелівації собак, вважаю, що якщо собака не планується використовувати для розмноження, то після проведення певних діагностичних досліджень, провести стерилізацію, щоб уникнути більш складних проблем, але потім придержуватися дієтичної годівлі тварини.

Strzęciwilk E.M. Sixth year student of the Institute of Veterinary Medicine

Scientific supervisor – Maciej Klockiewicz, DVM, PhD, Assist. Prof.; Sławomir Giziński, DVM, PhD, Assist. Prof.

Institute of Veterinary Medicine

Warsaw University of Life Sciences WULS-SGGW, Poland

PREVALENCE OF ANISAKIDAE NEMATODES IN WALRUS COLONIES FROM WEST COAST OF SPITSBERGEN

Nematodes of the Anisakidae family are parasites whose life cycle covers several stages, starting with the egg and then successively, the embryo which develops to the L1 – L3 stages within the egg and enters the water in this form, then is devoured by krill and cephalopods (where it transforms into or remains in L3) which the fish hunt. The life cycle closes when the fish is eaten by the final host, i.e. the pinniped (*Pseudoterranova decipiens*, *Contracaecum osculatum*) or the cetacean (*Anisakis simplex*), which then releases eggs along with the faeces [1].

These parasites are a crucial threat to humans because they reside in the meat of the fish, so the human can become an accidental host. The nematode penetrates the mucosa of the digestive system and in favorable conditions the parasites can get located in the pancreas, liver, spleen and lungs and also cause a firm allergic reaction. The disease they lead has been called Annisakidosis and is caused by eating undercooked or raw meat. This problem concerns fish caught in areas where the ultimate hosts live. The most common cases are in places where there is a tradition of eating raw fish [2].

Studies on Antarctic pinnipeds have documented cases of broad gastrointestinal ulceration. An example is: nodular hyperplasia and ulceration of the stomach and small intestine in Weddel seal, also infected with tapeworms, and sea elephants (mainly *A. simplex* and *C. osculatum*), cases of similar to this were also found in sea lions. Large numbers of nematodes and hookworms can also cause obstruction and anemia, while severe ulceration can result in peritonitis and death [3]. Infections with parasites from the Anisakidae family can bring walrus depopulation. As the species is at risk of extinction, it would be useful to monitor the presence of parasites in the colonies.

Many studies have shown a high prevalence among seal regions of the Arctic. This test aims at detecting the presence of parasite eggs in walrus faeces (*Odobenidae*) by a flotation test. The material for the research are faecal samples collected from several colonies staying in the summer season off the coast of Spitsbergen and Prins Karls